

Српска археологија између
теорије и чињеница VII
Археолошки терен, ауторитет и моћ

Књига апстраката

Уредници:

Моника Миросављевић
Александар Бандовић

Програмски одбор:

др Игор Богдановић
др Вера Васиљевић
др Селена Витезовић
др Иван Вранић
др Јасна Вуковић
др Милена Гошић-Арама
др Владимир Д. Михајловић
др Предраг Новаковић

Дизајн:

Марко А. Јанковић

Штампа:

Досије студио, Београд

Тираж:

100

Организација:

Филозофски факултет Београд
Одељење за археологију
Центар за теоријску археологију

Издавач

Филозофски факултет, Универзитет у Београду
Чика Љубина 18–20, Београд 11000, Србија
www.f.bg.ac.rs

Скуп је организован под покровитељством Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, у оквиру пројекта бр. 177008 — Археолошка култура и идентитет на западном Балкану.

Насловна страна:

Tomb robbers in the Isthmus of Corinth, Engraving in "The Illustrated London News", 1877, Greece, Library of the National Museum of Decorative Arts.

ISBN 978-86-6427-117-2

Терен и текст: две студије случаја

Владимир В. Михајловић

Балканолошки институт САНУ, Београд

Текст је једна од кључних творевина археолошког рада, али у исто време и његова *differentia specifica*, оно што јасну дисциплинарну праксу одваја од аматерске љубопитљивости или лукративног лова на благо. Осим на крају готово сваког археолошког прегнућа, текстови, у најразличитијим облицима, неретко представљају и исходиште теренског рада: археолошком ископавањима претходи (поновно) ишчитавање претходно исписаног пејзажа, било да је дати предео представљен кроз давнашње путописе, било кроз недавне извештаје с археолошких рекогносцирања. Укратко, терен и текст су у дијалектичком односу: теренска пракса и текстови се међусобно прожимају, потврђују и (пре)обликују. Отуда, поред кључних личности какви су примера ради „очеви оснивачи“ дисциплине и текстови могу имати ауторитет – ауторитет који се временом стиче, потврђује или губи. О томе говоре два примера која ће бити представљена у овоме раду. С једне стране биће речи о Паусанијиним *Опису Хеладе*, делу које је захваљујући своме ауторитету трајно утицало на теренску праксу као и на епистемолошке основе класичне археологије. На другом полу је *Danubius Pannonico-Mysicus* Л. Ф. Марсиљија – енциклопедијско издање настало почетком XVIII века које је до средине XX столећа пало у заборав, али и дело које је, након што се показало корисним на самом терену, стекло ауторитет у археологији. Циљ овога рада јесте да, кроз две студије случаја, још једном укаже на неодвојивост практичног и интерпретативног, односно на неодвојивост теренског и кабинетског рада у археологији.

Кључне речи: текст, археолошки терен, ауторитет, Л. Ф. Марсиљија, Паусанија, *Опис Хеладе*, *Danubius Pannonico-Mysicus*.